

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22CoCsp/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820200571
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8820200571.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Daniely Babinovej v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, AK Bratislava, Mýtňa 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: V. Š., L.. XX.XX.XXXX, P. J. P. Č.. XXX, XXX XX P., zastúpenému JUDr. Martinou Fabianovou, advokátkou so sídlom Námestie slobody č.6, 093 01 Vranov nad Topľou, o zaplatenie 4.673,46 eura s prísl, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, č.k. 3Csp/32/2020-88 zo dňa 12.10.2020 jednohlasne takto

rozhodol:

I. Mení rozsudok vo výroku I. v časti o splatnosti tak, že žalovanému povoľuje splatiť dlh 3.189,55 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 26.07.2017 do zaplatenia, v splátkach po 70 eur mesačne, ktoré bude žalovaný platiť vždy do 25-teho dňa v mesiaci, počnúc nadobudnutím právoplatnosti tohto rozsudku, pod stratou výhody splátok.

II. Zrušuje rozsudok vo výroku III. a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto, cit.:

„I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 3.189,55,- euro spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 26.07.2017 do zaplatenia, a to všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu žalobcu čo do zvyšku z a m i e t a .

III. Žalobcovi sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 36 %, ktoré trovy je p o v i n n ý zaplatiť žalovaný a o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami. Súd prvej inštancie považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú (§ 41 Občianskeho zákonníka). Pôvodný žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 5.000 eur, pričom žalovaný uhradil celkovo sumu 1.810,45 eura, preto pri súčasnom závere o absolútnej neplatnosti o výške úrokov z úveru súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi zostatok neuhradenej istiny, a to vo výške 3.189,55 eura (5.000 eur - 1.810,45 eura). Zároveň dospel k záveru, že žalobca

nepreukázal, že nedošlo k hrubému porušeniu povinností podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej aj ako ZoSÚ). Za daného stavu by bolo možné podľa súdu prvej inštancie vyhlásiť poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov.

3. Pokiaľ ide o zaplatenie dlhu v splátkach, tak súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný síce v podanom odpore uviedol, že v prípade vzniku povinnosti platiť žalobcovi, žiada uhradiť sumu v splátkach, dokonca aj jeho právny zástupca na pojednávaní uviedol, že žiada zaplatiť dlh v splátkach v sume 70 eur mesačne, avšak majetkové pomery a sociálne pomery žiadnym spôsobom nepreukázal. V písomnom vyjadrení a ani na pojednávaní vo svojej výpovedi cez právneho zástupcu neuviedol žalovaný, aké sú jeho mesačné výdavky, prípadne ďalšie splátky v iných spoločnostiach, neuviedol nič, na základe čoho by mu mal súd umožniť zaplatiť dlh v splátkach. Nedoložil žiadnu pracovnú zmluvu, výplatnú pásku, prípadne doklad o výške príjmov. Dodal, že navyše žalovaný neprejavil počas konania absolútne žiadnu snahu o plnenie záväzku, počas konania nevykonal ani jednu čiastkovú úhradu na svoj dlh.

4. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Uviedol, že žalobca mal v konaní úspech vo výške 68% a žalovaný vo výške 32%, a tak po odpočítaní úspechu žalovaného od úspechu žalobcu, vznikol žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 36%.

5. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výroku I. podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že súd prvej inštancie neaplikoval ustanovenie § 11 ods. 2 ZoSÚ správne, keď zamietol jeho návrh na zaplatenie dlžnej sumy v splátkach po 70 eur. Jeho návrh nebol viazaný na preukazovanie majetkových pomerov žalovaného, ale na porušovanie povinnosti veriteľa a to, že v rozpore s odbornou starostlivosťou posúdil schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver. Poukázal na to, že sa voči žalovanému vedú ďalšie súdne konania, na základe spotrebiteľských zmlúv, ktorými mu boli dňa 19.10.2015, 22.02.2016, 23.03.2016 a 22.08.2016 poskytnuté právnym predchodcom žalobcu úvery. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3.189,55 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 26.07.2017 do zaplatenia, a to všetko mu povoľuje uhradiť v 70-eurových mesačných splátkach splatných vždy každého 25-teho dňa toho ktorého mesiaca k rukám žalobcu začínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod následkami straty výhody splátok.

6. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného žalobca považoval napadané rozhodnutie v celom rozsahu za vecne správne a navrhol ho potvrdiť.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru o potrebe zmeniť rozhodnutie v napadnutej časti.

8. Predmetom odvolacieho prieskumu je vecná správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti jeho splatnosti vzhľadom na žiadosť žalovaného o povolenie splácania dlžnej sumy 3.189,55 eura s príslušenstvom žalovanému formou pravidelných mesačných splátok vo výške 70 eur.

9. Podľa § 232 ods. 3 a 4 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

10. Z citovaných ustanovení CSP vyplýva, že ak súd pristupuje k autoritatívnemu rozhodnutiu (rozsudkom) o žalobe na peňažné plnenie (o aký prípad ide aj v prejednávanej veci), zákonnou lehotou plnenia a zároveň pravidlom je lehota troch dní počítaná od právoplatnosti rozsudku. Štandardne preto súd ukladá splnenie povinnosti v takejto lehote. Na každú jednu výnimku z pravidla musia potom

existovať dôvody, ktoré je potrebné riadne odôvodniť, čo platí aj pri odôvodňovaní rozhodnutia, a to či už pre dlhšiu než trojdňovú lehotu, alebo pre povolenie splátok a určenie ich výšky a podmienok splatnosti.

11. Hľadiskami pre úvahu odvolacieho súdu, či má žalovanému, ktorému bola súdom prvej inštancie určená povinnosť, priznať výhodu splátok a ak áno, tak v akej výške, bude najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť, aj v konaní prejavovaná snaha o plnenie záväzku, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a skutočnosť, či by prípadné zdržanie plnení súdom ustanovenej povinnosti nedodržaním jednotlivých splátok nebolo v riešenom prípade, vzhľadom na osobné pomery strany sporu príliš ťaživé (R 117/1967).

12. Žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie poukázal na to, že je voči nemu ako žalovanému vedených viacero súdnych konaní pod sp. zn. 10Csp/32/2020, 11Csp/32/2020 a 5Csp/30/2020.

13. V konaní vedenom pod sp. zn. 5Csp/30/2020 Okresný súd Vranov nad Topľou rozhodol rozsudkom č.k. 5Csp/30/2020-87 zo dňa 31.08.2020 tak, že zaviazal žalovaného povinnosťou uhradiť žalobcovi, E. sumu vo výške 2.507,55 eura spolu s úrokom omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.507,55 eur od 26.7.2017 do zaplatenia, s tým mu toto všetko povolil uhradiť v 70-eurových mesačných splátkach splatných vždy každého 25-teho dňa toho-ktorého mesiaca k rukám žalobcu, začínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku, pod následkami straty výhody splátok. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Voči tomuto rozsudku bolo podané odvolanie zo strany veriteľa, avšak iba čo do výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a trovách konania. Výrok o splatnosti dlhu ostal odvolaním nedotknutý, teda nadobudol právoplatnosť.

14. V uvedenom rozsudku Okresný súd Vranov nad Topľou konštatoval, že žalovaný si plní vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k dvom maloletým deťom, pričom jeho čistý príjem predstavuje 900 eur mesačne. Zároveň je jeho manželka nezamestnaná a obaja majú viacero spotrebiteľských úverov. Žalovaný žije v rodinnom dome, kde uhrádza náklady v súvislosti s bývaním. Vzhľadom na uvedené, po zohľadnení skutočností, že žalovaný má vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom a jeho manželka je nezamestnaná, a teda živiteľom rodiny je iba žalovaný, súd povolil žalovanému zaplatiť dlh v primeraných mesačných splátkach po 70 eur mesačne. Zároveň súd zohľadnil skutočnosť, že žalobca E. Ú. J. a.s. je obchodnou spoločnosťou so stabilným zázemím na trhu, preto možnosť postupnej úhrady dlhu splátkami v súdom určenej výške nemožno vnímať ako zásah do pomerov žalobcu, ktorý by bol spôsobilý ohroziť ďalšiu činnosť žalobcu, neprimerane zhoršiť jeho majetkovú situáciu.

15. Obdobne vo veci vedenej pod sp. 11Csp/32/2020, dopĺňacím rozsudkom Okresný súd Vranov nad Topľou č.k. 11Csp/32/2020-232 zo dňa 18.10.2021 povolil žalovanému uhradiť žalobcovi Intrum Slovakia s.r.o. dlžnú sumu 694.07 eura spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 694,07 eur od 28.04.2020 do zaplatenia, v pravidelných mesačných splátkach vo výške 70 eur mesačne, ktoré sú splatné vždy do konca toho-ktorého mesiaca, počnúc dňom nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku a to do úplného uhradenia celej dlžnej sumy, pod následkami straty výhody splátok pri omeškaní sa s niektorou zo splátok. Vyhlásenie dopĺňacieho rozsudku odôvodnil tým, že pri vyhotovovaní rozsudku zistil, že nebolo rozhodnuté o žiadosti žalovaného o povolenie uhradiť dlh v splátkach. Žalovaný počas konania požiadal súd o povolenie uhradiť dlh v primeraných splátkach vzhľadom na svoju zlú finančnú situáciu a súdu predložil príslušné doklady, s ktorými sa súd oboznámil a tieto preskúmal. Na základe uvedeného Okresný súd Vranov nad Topľou dospel k záveru, že tento návrh žalovaného o povolenie splátok je dôvodný. Dopĺňací rozsudok nadobudol právoplatnosť 27.11.2021.

16. A napokon odvolací súd poukazuje na konanie sp. zn. 10Csp/32/2020 Okresného súdu Vranov nad Topľou, v ktorom bol vyhlásený doposiaľ neprávoplatný rozsudok 10Csp/32/2020-95 zo dňa 18.01.2022. V tomto rozsudku súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi Intrum Slovakia s.r.o. sumu 4.089,80 eura, spolu s úrokom z omeškania z tejto sumy vo výške 5% ročne od 26.7.2017 do zaplatenia, a to v splátkach po 50 eur mesačne, pričom každá splátka bude splatná vždy do posledného dňa toho-ktorého kalendárneho mesiaca nasledujúceho po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku. V prípade omeškania čo aj len s jednou splátkou sa stane splatným celý zvyšok neuhradeného dlhu. Priznanie práva splátok pre žalovaného odôvodnil súd poukazom na finančnú situáciu žalovaného, jeho sociálnoekonomickú situáciu a priznal splátky po 50 eur mesačne. Nárok žalobcu považoval zaistený aj tým, že má nárok na ďalej plynúci úrok z omeškania a zároveň tým, že v prípade omeškania so splátkou žalovaného sa im zosplátni celý zvyšok dlhu.

17. Na základe vyššie uvedených súdnych konaní vedených medzi žalovaným a prevažne tým istým žalobcom ako v prejednávanej veci, v ktorých bolo povolené uhradenie dlhu v splátkach, po zohľadnení sociálnoekonomických a finančné pomerov žalovaného, ako aj pomerov žalobcu odvolací súd dospel k záveru o dôvodnosti návrhu žalovaného na povolenie splátok, ktorú odvolací súd na základe návrhu žalovaného a vlastnej úvahy stanovil na sumu 70 eur mesačne.

18. V prípade, že žalovaný svoj dlh nebude plniť spôsobom určeným rozsudkom, omeškanie jednej zo splátok bude mať za následok zročnosť celého dlhu. To dáva určitú istotu pre žalobcu, že hrozba bude dostatočnou motiváciou pre žalovaného, aby svoju povinnosť uloženú rozhodnutím súdu plnil riadne a včas. Plynutie času nemá na postavenie žalobcu negatívny dopad, keďže mu patrí nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy až do času úplného splnenia dlhu. Ak by odvolací súd nepovolil splátky, v konečnom dôsledku by to pre žalobcu nemalo žiaden význam, keďže príjem žalovaného mu nedovoľuje vyplatiť dlžnú sumu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

19. Na základe uvedeného odvolací súd vyhovel odvolaniu žalovaného a podľa ust. § 388 CSP rozsudok vo výroku I. v časti týkajúcej sa splatnosti priznaného plnenia zmenil tak, že umožnil žalovanému splácať dlžnú sumu v splátkach vo výške 70 eur mesačne.

20. Pokiaľ ide o trovy prvoinštančného konania, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že súd prvej inštancie aplikoval ust. § 255 ods. 2 CSP konštatovaním, že žalobca mal v spore čiastočný úspech v percentuálnom vyjadrení 36 %, a v takomto rozsahu mu priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému.

21. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti, teda petitu a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech v konaní iba vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana sporu, ktorá mala plný úspech vo veci má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti druhej strane sporu, ktorá vo veci úspech nemala. Ak strana sporu nemá plný úspech vo veci, vždy má čiastočný úspech, t.j. každá strana je sčasti úspešná a sčasti neúspešná.

22. Napriek uvedenému odvolací súd zástava názor, že úlohou súdu nie je len mechanicky rozhodovať o náhrade nákladov podľa výsledku sporu, ale zvážiť, či tu neexistujú ďalšie rozhodujúce okolnosti majúce podstatný vplyv na priznanie alebo nepriznanie náhrady účelne vynaložených nákladov. Súdu priamo zo zákona vyplýva povinnosť pri rozhodovaní o náhrade trov konania skúmať i (ne)existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP. V žiadnej právnej veci sa strana sporu nemôže spoliehať na to, že zmierňujúce ustanovenie § 257 CSP sa ho nedotkne.

23. Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, či súd prvej inštancie dostatočne skúmal (ne) existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa a ako sa vysporiadal s uvedenými skutočnosťami ako s dôvodmi hodnými osobitného zreteľa, ktoré zakladajú aplikáciu ust. § 257 CSP.

24. Odvolací súd zástava názor, že pokiaľ voči spotrebiteľovi v spotrebiteľskej veci boli použité nekalé obchodné praktiky, či uplatnené nároky na plnenie v rozpore s dobrými mravmi alebo na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, predstavuje to dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý je dôvodné náhradu trov konania nepriznať.

25. Obsahové náležitosti rozsudku určuje ustanovenie § 220 CSP. Ich správnosť a úplnosť je predpokladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Či je rozhodnutie preskúmateľné alebo nie, sa dá zistiť len z jeho odôvodnenia.

26. Keďže nedostatočné zdôvodnenie rozhodnutia je potrebné hodnotiť ako nesprávny procesný postup súdu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. o trovách konania postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

27. Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci bude opätovne rozhodnúť o trovách konania s tým, že posúdi, či v tejto veci existujú skutočnosti, ktoré odôvodňujú aplikáciu ust. § 257 CSP. Súd prvej inštancie svoje závery odôvodní v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP tak, aby jeho rozhodnutie bolo presvedčivé.

28. Prvoinštančný súd, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

29. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).